

ning, er ved Spørgsmaalet om Tillægsprocentens Forhøjelse. Det er der et temmelig stort Tal for, men dog ikke fuldt Halvdelen. Men deraf kan man ikke slutte, at de andre, der ikke have sagt noget om Spørgsmaalet, billige en saadan Forandring. Naar man spørger de kommunale Raad om, hvilke Forandringer de maatte ønske efter de Erfaringer, de have gjort, maa man gaa ud fra, at vedkommende kommunale Raad sige deres Mening: Vi ønske Forandring paa det og det Punkt, og man maa gaa ud fra, at naar de tie, ønske de ingen Forandring. Jeg tror at have Ret til at forstaa de kommunale Raads Indstilling paa den Maade, jeg har gjort, idet jeg tilføjer, hvad jeg sagde først, at der har ikke i Ministeriet foreligget nogen virkelig Vejledning med Hensyn til, hvad de kommunale Raad maatte ønske i Retning af Ændringer af den bestaaende Lov.

Der er Misfornøjelse, siger den højtærede Minister. Ja, men Misfornøjelsen har forskellige Grunde. Den Misfornøjelse, der stærkest ytrer sig, navnlig i Købstæderne, er over, at de kommunale Skatter stadig stige og ere ved at vokse dem over Hovedet. Og det er ikke alene Misfornøjelse over, at Skatterne stige, men ogsaa over, at man optager det ene Laan større end det andet og derved sætter de kommunale Raad i en noget vanskelig økonomisk Situation. Det er der Misfornøjelse over hos adskillige Skatteydere i Byerne, og mange af disse tænke som saa, at Loven har ogsaa sin Del i Skylden for, at Skatter vokse for den enkelte, saaledes som de ere voksende i de senere Aar. Det er en Anledning for os alle, der have med kommunale Forhold at bestille, til at gøre, hvad vi kunne, for at begrænse Kommunernes Udgifter og søge i det hele at anvende en saa forstandig og rimelig Ækonomi i den kommunale Styrelse som vel muligt.

Jeg gentager, hvad jeg sagde før: Det havde vist ikke været af Vejen, om den højtærede Minister havde ventet med at fremsætte dette Forslag, indtil man havde indhentet Erklæringer fra Sogneraadene og Byraadene i den Skikkelse, de have faaet, efter at den almindelige Valgret er traadt ud i Livet. Jeg synes, at

den højtærede Minister ikke burde have skammet sig ved det. Han synes at være mere demokratisk end alle sine Forgængere, hvorfor skulde han saa ikke have været saa demokratisk at vente saa længe, indtil man havde modtaget Oplysning om de Erfaringer, der vare indhentede hos de nuværende kommunale Raad, hos Ligningsmyndighederne ude paa Landet, efter at den nye Valglov er traadt i Kraft? Saa havde man faaet at vide, om der er stor Forskel mellem de gamle og de nye kommunale Raad med Hensyn til de Forandringer, de ønske i den kommunale Skatteligning.

Nu siger den højtærede Minister, at han tænker ikke alene paa de Forandringer, der her ere bragte i Forslag, han tænker paa at faa en hel Omkalfatring af vort kommunale Skattevæsen. I det hele maa jeg sige, at den højtærede Minister har en levende Fantasi om, hvad der kan sættes i Værk i den kommende Tid, men endnu har jeg ikke set meget til det nye og store, der skal komme ud af de Planer, som den højtærede Minister sidder inde med. Den højtærede Minister har bedt dette Ting og Rigsdagen i det hele om at standse Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld. Men den højtærede Minister har ikke gjort sig den Ulejlighed at bringe i Forslag, hvad der skulde komme i Stedet, det vil han tænke over. Den højtærede Minister har her bragt enkelte Ting i Forslag ved den Del af Beskatningen, hvorom der her er Tale, men hvad han ellers tænker sig, hører man ikke noget om, det skal overvejes i en Kommission. Men den Form for Benyttelse af Kommissioner, som den højtærede Minister i Dag har stillet i Udsigt, er noget forskellig fra, hvad man er vant til.

Saa vidt jeg forstod, vil den højtærede Minister om Skattelovene udarbejde et Forslag, og naar det er udarbejdet, vil han nedsætte en Kommission, som skal overveje det af Ministeren udarbejdede Forslag. Derefter vil han komme til Rigsdagen og maaske øve et Tryk paa Rigsdagen, idet han vil henvise til, at ikke blot har Ministeren i sin Visdom udpekuleret disse Planer, men han har faaet Tilslutning fra en Kommission. Jeg vil dog tilraade den højtærede Minister,